

EUTHANASIE BIJ PSYCHISCH LIJDEN

Ook ouderen durven vraag nu stellen

Jammer dat we niet weten hoeveel aanvragen om euthanasie bij psychisch lijden geweigerd worden, zegt professor Luc Deliëns.

VAN ONZE REDACTRICE VEERLE BEEL

BRUSSEL Het aantal mensen dat om euthanasie vraagt bij psychisch lijden neemt langzaam maar zeker toe. Vrouwen zijn in de meerderheid, zeker als het om depressies gaat, blijkt uit de analyse van de officieel gerapporteerde euthanasiegevallen door de End-of-Life Care-onderzoeksgroep.

Ook ouderen hebben de weg naar euthanasie bij psychisch lijden gevonden: bijna 40 procent van de aanvragen als gevolg van een depressie komt van 80-plussers (*zie grafiek*). Over het algemeen is professor Luc Deliëns, die de onderzoeksgroep leidt, daar niet ongerust over: 'In de beginjaren vroegen bijna uitsluitend jongere mensen, of

euthanasie. Nu zien we dat ook ouderen de vraag durven te stellen.’

Ouderen zijn – na het verlies van hun levenspartner – vaker alleenstaand en leven ook meer sociaal geïsoleerd. Ze hebben bovendien ook meer last van allerlei ouderdomskwalen. Al die dingen kunnen aanleiding geven tot depressieve gevoelens. ‘Het is daarom goed om na te gaan of dit iets van tijdelijke aard is, of het een situatie is die behandelbaar is’, zegt Deliëns.

‘Een multidisciplinair team om de aanvraag mee uit te klaren, is aangewezen’

LUC DELIËNS

End-of-Life Care

Omdat de inschatting van psychisch lijden sowieso complex is, stelt de onderzoeksgroep voor om guidelines voor artsen uit te vaardigen. Deliëns is ook voorstander van multidisciplinaire teams die de vraag helpen uitklaren. ‘Voor kinderen heeft de wetgever zulke teams verplicht. Mij lijken aanvragen van mensen die psychisch lijden niet minder complex.’

Nu al blijkt dat in zowat de helft van de gevallen extra consulten plaatsvinden, buiten het wettelijk verplicht kader om. Soms klopt men daarvoor aan bij de palliatieve zorgarts. ‘Een goede zaak’, vindt Deliëns. ‘Want palliatieve teams hebben veel ervaring met

afscheid nemen en kunnen advies verlenen over het belang van een heldere communicatie met de familie.'

Geweigerd

Ten slotte betreurt hij het dat de federale evaluatiecommissie alleen de uitgevoerde gevallen van euthanasie registreert: 'Zo komen we niets te weten over het aantal aanvragen dat geweigerd of door de patiënt zelf ingetrokken wordt. Mensen kunnen van mening veranderen. Maar als een euthanasie-aanvraag voor psychisch lijden geweigerd wordt, willen we toch weten waarom: voldoet de aanvraag niet aan de voorwaarden of gaat het om een weigering van de arts? Guidelines zouden kunnen bijdragen tot meer rechtszekerheid: zo wordt de patiënt minder afhankelijk van een subjectief oordeel.'